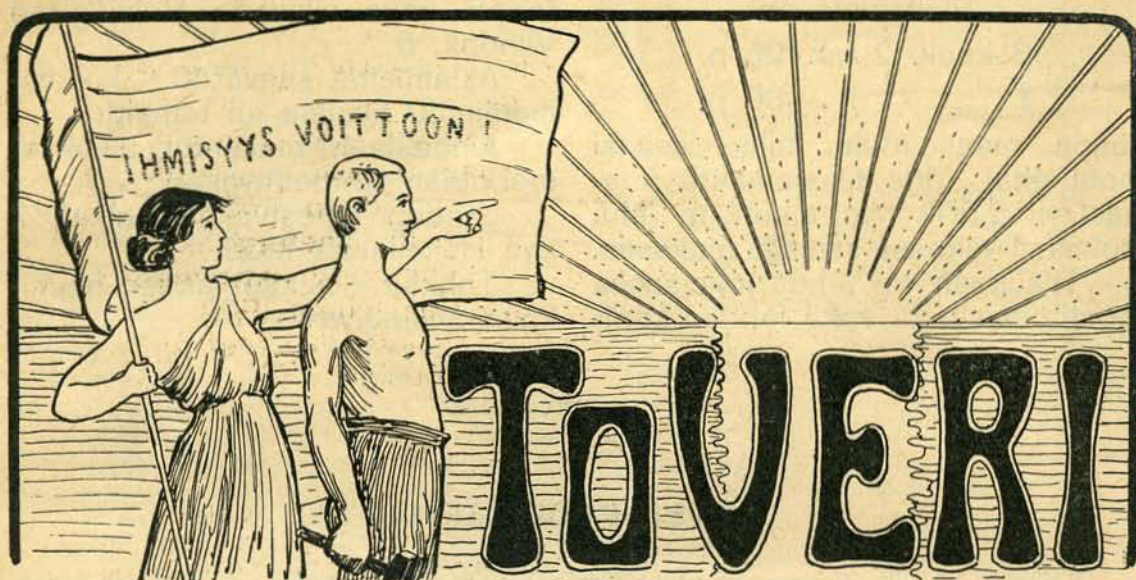

05(471)

Lehti ilmestyy Tiistaina ja Lauvantaina.
Tilaushinta Suomessa:
3 kuuk. 2: 25 p., 1 kuuk. —: 80 p.
Amerikassa: 3 kuuk. 1 dollari.

MATTI KURIKKA
Vastaava toimittaja.

Ilmoitushinta:
10 penniä palstamillimetri.
Pysyvistä alennusta.

Jos tahdot tutustua todelliseen Sosialismiin niin tilaa tämä lehti!

Oppisitko ihanteellisen elämän-
katsomuksen?

Kaipaatko käytännöllisiä neu-
voja ihmisen kurjuuden kohottami-
seksi?

Oletko miettinyt elämän tarko-
tusta?

Oletko väsynyt puolue riitoihin?

Tahdotko tutustua päivän ta-
pauksiin?

Jos tahdot niin tilaa tämä
lehti?

Sillä tämän lehden tarkoituksena
on käsitellä näitä ja monia muita
asioita.

Tämä lehti tulee ilmestymään
kahdesti viikossa, tiistaina ja lau-
vantaina puolenpäivän aikaan, nyt
aluksi kolmena kuukautena ja sitte,
jos tilaajamäärä ennättää kasvaa
tarpeen suureksi, joka päivä.

Kuitenkin otetaan tilauksia vas-
taan ainoastaan enintään kolmeksi
kuukaudeksi, jonka ajan lehti ilmes-
tyy säännöllisesti.

Tilaushinta on:

3 kuuk. 2 mk. 25 p.

1 „ — 80 p.

johon maaseudulta tulee lisäksi postirahat. Jos tilaajamäärä kasvaa yli 2,000 niin annetaan lehti kolmasti viikossa samalla maksulla.

Tilauksen voi tehdä jokaisessa postitoimistosta sekä lehden kont-

torista, joka sijaitsee Helsingissä Vilhonk. 6.

Asiamiehet saavat 10 % kun vähintään 10 tilausta on hankittu.

Ainoastaan maksetut tilaukset merkitään lähetettäväksi!

Lehden ilmestyminen alkaa 2 pvä Helmikuuta 1909.

Tehkää tilaukset ennen helmikuun ensipäivää!

Toveruuden tarve.

Kaikilta tahoilta maamme, kaikista säädyistä ja kaikkien puolueitten keskuudesta kuuluu yhä voimakkaammaksi kasvava huuto: Missä on peittelemätön, väärentämätön totuus? Miksi ei meille sitä sanota?

Tähän huutoon vastaavat suuret poliittiset puolue-lehdet roomalaisen vääryyden edustajan sanoilla ivallisesti: Mitä on totuus. Niin, mitä on totuus?

Jos valhe on pimeyttä, niin totuutta on valo. Jos valhe on epäsointua, niin totuutta on sointu. Jos valhe on rumuutta, niin totuutta on kauneus. Jos valhe on vääryyttä, niin totuutta on oikeus. Jos valhe on taistelua, niin totuutta on sovinto.

Ihmisille on kapitalistinen ahneus saanut viime vuosikymmenien kuluessa niin häiritsemättä toivottaa, että ihmis elämän tulee olla pelkkää taistelua että he ovat tottuneet pilkkamaan kaikkea sovinnollisuutta. He ovat, niin jokapäiväisesti tottuneet vääryyteen, että oikeus on heistä mahdotonta. He ovat tottuneet rakastamaan nyt jo siinä määrin vihaa, että he osaavat vihata rakkautta.

Mutta sittenkin me kaikki kaipaamme rakkautta, me tarvitsemme oikeutta, me etsimme totuutta, me unelmoimme kauneutta. Ja elämän tinkimätön todellisuus, uhaten meitä perikadolla, ajamalla ajaa meitä sovintoa tekemään: ensin ystävämmme kanssa, jota

me olemme suuttaneet, sitten kilpailijamme kanssa, jota me olemme vahingoittaneet, sitte kansalaisemme kanssa, jota me olemme hävässeet ja vihdoin vihamiehemme kanssa, jonka raivo alkaa meitä kauhistuttaa.

„Ihmisen ei ole hyvä yksin olla.“ Saadakseen nauttia toisen kanssa yhteiselämää, täytyy ihmisen oppia tekemään toiselle, mitä toivoo toisen itselleen tekevän. Saadakseen nauttia perhe-elämän lämpöä, on ihmisen opittava uhraamaan paraimpansa perhe-elämän hyväksi. Saadakseen nauttia kansalaisluottamusta ja kunnioitusta, on ihmisen asetettava koko kansan yhteinen hyvä oman yksityisen ja perheensä ednn yläpuolelle. Silloin kun ihminen tämän yhteiselämän peruslain käsittää, saa hän nauttia rauhaa, rakkautta, oikeutta. Silloin kun hän sen unohtaa, eksyy hän pois ihmiselämän valoisalta uralta, elämän pimeyteen, siihen elementtien kamppailuun, jona kaiken oleminen riippuu kyvystä taistelemaan olemassa-olonsa puolesta.

Vuoroin on luonnossa yö ja päivä, vuoroin kesä ja talvi. Eiköhän ole kansallamme aika käsissä siirtyä pois keskinäisen taistelun ja sekasorron markkinakentältä takaisin rauhan ja sovinnou kotoiseen sopusointuun. Eiköhän ole jo aika kansamme kohottaa kaik-

kialla läsnäoleva, meissä itessämme elävä totuus jälleen paavikunnan muovaaman raamatun sijalle kansamme iki-inhimillinen oikeustajunta jälleen väärennettyjen lakien sijalle, rauhan ja sopusoinnun kaipuu etuja tavoittelevan luokkataistelun sijalle?

Silloin kun kansamme syvät pohjukat eivät tajunneet sitä vääryyttä, mitä vallassa olevan harvainvalta lainsäätäjänä sitä vastaan harjotti, oli meidän pakko herättää jopa kiihottaakin se taisteluun oikeuksiensa puolesta. Nyt ne tajuvat sen, jo liiankin hyvästi. Toisten kansalaisten työnhedelmän nauttijat, persoonattomain osakeyhtiöitten takana piilevän kupongienleikkaajien amattikunta tuntee nyt jo maan tärisävän jalkainsa alla. Kun luokkataistelun syyt ovat selvillä ja poliittinen valta tarjolla kaikelle kansalle, on

nyt jo aika ryhtyä pelastamaan häviöstä, mikä vielä pelastettavissa on. Meidän tar momme ei jouda enää kulumaan taistelussa toinen toisiamme vastaan sillä se tarvitaan nyt kokonaisuudessaan yhteistä ulkonaista vihollistamme vastaan.

Ihmisyys, joka on satumme historiassa suorittanut suurimmat tekonsa, *vapauden, veljeyden* ja tasaarvoisuuden nimessä tarjontuu uuden vuosisatamme alussa johtamaan ihmisiä pois eläimellisyyksien kilpakentältä perheelliseen rauhaan ja hyvinvointiin *toveruuden* nimessä.

Kaikkiällä missä toveruutta on, on myöskin yhteistyön siunaukset tarjolla, oli sitten koneitten käytännöstä, keksinnöistä, lainsäädännöistä tahi säveleistä kysymys.

Talous kysymys.

Jos me jätämme opin „vanhasta Aatamista“ omaan arvoonsa, niin emmeköhän voi yhtyä siitä, että sisimmässä itessään kansamme verrattomasti suuri enemmistö ovat hyviä ihmisiä. Eikö siis yhteinen kansallinen velvollisuutemme tule, tehdä parastamme löytääksemme maamme riitaisten puolueitten toiminnassa mikäli mahdollista hyviä motiiveja. Joutuuhan vihasinkin taistelupukari hämilleen, nähdessään hänelle tarjottavan rehellisenä tarkoituksena sovinnon-kättä. Sopikaamme siis siitä, että emme halua ajatella sen enemmän pahaa „suomettarelaisista“ ja „viikingeistä“, kuin sosialidemokraatista materialisteistakaan. Kaikissa heissä on yksipuolisuutta, ja taistelukiihkon aikaansaamia erehdyksiä ovat he kaikki tehneet, materialistiset sosialistit kilvan materialististen „porvarien“ kanssa. Mutta jos yksityisten henkilöitten itsekkäät pyyteet erotetaan puolueitten keskuudessa vallitsevasta mielialasta, niin näemme kansamme verrattomasti suuren enemmistön vielä olevan tervettä ja tahraantumaton. Tarvitsee vaan saada tämä

terve runko itse arvostelemaan asioita, eikä rehellisissä uskossaan jättämään tärkeimpien asioittensa ratkaisua harvoin johtajain huostaan, niin kansallinen yhteishenki näyttäytyy vielä kykenevän Suomen niemellä suuria aikaan saamaan.

Voivathan kahden naapuruksen perheeliset edut olla ristiriitaisia (esim. toisen karja tekee vahinkoa toiselle, toisen koira repii toisen lampaan j. n. e.), ja he kykenevät kuitenkin rauhassa ja sovinnossa ratkaisemaan keskinäisiä asioita; — jos eivät vaan ole joutuneet juritisten riitapukarien kerittäviksi.

Voivathan kahden kyläläisen mielipiteet olla hyvinkin erilaisia lunastus-opissa tai helvetti-opissa, ja he saattavat pysyä sovinnollisina tuttavina; — jolleivät he vaan ole joutuneet kirkollisten riitapukarien talutettaviksi.

Samaten voivat eri puolueitten jäsenetkin kaikessa rauhassa keskustella työttömyys-tahi muun kipeimmän taloudellisen kysymyksen ratkaisemisesta, jolleivät he vaan

ole alistuneet puolue-riitapukarien pimittäviksi.

Tehkäämme siis kansalaiset ensin ihmisenä sovinto, julistakaamme itsemme yhtähyvin puoluesuhteessa niinkuin kirkollisissa ja juritisissa asioissa muitten holhouksesta riippumattomiksi, havaitkaamme nykyisin käytännössä oleva puoluekuri häpeälliseksi orjuutuskeinoksi, niin meidän on helppo havaita, missä määrin me olemme viime vuosina olleet pimityksen alaisina.

Järjestynyttyväestö nousi kansan oikeustajunnan mukaisiksi järjestämään ahneuden hämmentämiä työvoimain markkinoita; mutta tietämättömyys, itsekkyytensä ja kiihko on tämän ihanteellisen reformityön muuttanut persoonallisia luokkarajoja saarnaavaksi hävityksen työksi.

Alottakaamme vaan tuo yhteistä hyvää tarkottava työ alusta, niin kymmenvuotiset kokemuksemme ja kärsimyksemme eivät ole hukkaan menneet.

Kaikkien sosialistien päätarkoituksena on ollut

työn oikeuksien suojeleminen.

Sitä tarkotti Saint Simon, sitä Oven, sitä Lassalle ja Marx.

Tehkäämme sovinto sillä laajalla perustalla, että me olemme kaikki valmiit myöntämään työlle samat oikeudet kuin kaikille muille tekijöille yhteiskunnassa, niin rauhan saanti ei ole vaikea. Työvoima on yksityisomaisuutta! Kuka sen nyt rohkenisi kieltää. Suostukaamme takaamaan tälle yksityisomaisuudelle samat oikeudet, kuin muullekin yksityisomaisuudelle, niin me olemme kaikki sosialisteja. Miten me saamme lainsäätäjän takaamaan tämän yksityisomaisuuden omistajalle saman suojeluksen, kuin kaikelle muulle omaisuudelle, siitä on meillä sitten aikaa sovinnollisina kansalaisina keskustella.

Missä suhteessa se käy paraiten päinsä ammatillisen taistelun avulla, missä osuustoiminnallisen tuotantolain (sointulain) kautta, missä georgelaisen verotusjärjestelmän missä yksinomaan kansanomistuksen avulla, niistä asioista on sitten helppo keskustella, kun ensin olemme sovinnon kättä lyöneet ja toverillisen suvaitsevaisuuden asettaneet kaiken ajatuksenvaihdon perussäännöksi.

M—i K—a.

Uutisia.

Tämän lehden konttori sijaitsee Vilhonk. 6, avoinna klo 11—1 päivällä ja 6—8 illalla.

Uusi Venäläinen sosialistilehti on alkanut ilmestyä Genevessä Sveitsissä. Sen nimi on Prawda (Totuus) Lehden tarkoituksena on olla *sovittavana yhdyssiteenä* Venäjän sosialistien eri ryhmien välillä. Lehti on sitä mieltä, että kaikkia laillisia keinoja aatteen edistämiseen on käytettävä, mutta lisää: laillisten järjestöjemme toimista, olemme me valmiit — jos hetki vaatii — menemään barrikaadeille.

Kirkolliskokouksen uskonvapaus valionkunni mietinnössä sanotaan m. m.: „Syy siihen, miksi komitea yleensä on sitä mieltä

ettei ketään ole valtion eikä kirkon puolesta estettävä liittymästä siihen uskontokuntaan, johon hän todellisen vakaumuksensa perusteella tahtoo kuulua, on se, että tosiuskonnollisuutta ei voi olla olemassa ilman vapautta yhtä vähän kuin vapautta sanan korkeimmassa ja syvemmässä merkityksessä voipi olla ilman uskontoa. Ei mikään ole niin suuressa määrin sydämen, vakaumuksen ja omantunnon asia kuin uskonnollinen usko. Totiseen uskoon tarvitaan sydämen vapaata taipumusta, ollei sitä ole, sisältää se kauhean valheen. Kun siis jonkunlaisilla ulkonaisilla keinoilla tahdotaan pakottaa ihmistä määrättyyn uskoon, niin se ei ole ainoastaan ristiriitaisuutta vaan todellista uskonnottomuutta.

Tämä tunnustus on kunniaksi Suomen luterilaiselle papistolle.

Siemenestä puu alkaa V. 1843 koontui 28 kutojaa Rochdalen kurjassa tehdaskaupungissa neuvottelemaan, olisiko enää jalellä mitään toivon mahdollisuutta, kun tehtaanomistajat kerran olivat armotta kukistaneet heidät nälällä ja heidän oli pakko lopettaa lakkonsa lähtien kapitalisteilta armoa rukoilemaan. Joukossa oli muutamia ehdottoman raittiuden kannattajia ja he nämä ehdottivat että tästä lähtien olisi jokaisen säästettävä ne rahat, jotka muuten juomiin kulutettiin. Silloin yksi joukosta ehdotti: että he työhön mentyään sitoutuisivat jokainen luovuttamaan viikkopalkastaan yhden pensin (10 penniä) yhteiseen rahastoon. Ehdotus hyväksyttiin. Joulukuussa v. 1844 oli heillä tallessa jo 28 puntaa (700 Suomen markkaa). He eivät voineet lakolla korottaa palkkaansa: mutta he perustivat keskinäisen osuuskaupan ja sen avulla alensivat elantotarpeittensa hinnat. Tämä sointula-aatteen ilmaus on sittemmin kehittynyt Englannin mahtavaksi osuustoiminnalliseksi liikkeeksi. Järjestynyt työväestö on osannut auttaa itse itseään.

Erimielisyyttä sosialistien keskuudessa. Kapitalismin nykyisin yhäti lujentessa rivejään, vallitsee sosialistien kesken merkillinen käsitysten hämmennys. Siitä on m. m. todistuksena seuraava tosiasia.

Etevä amerikkalainen kirjailija Charles Edward Russell, lausuu tästä etevässä teoksessaan „Joukkojen Nauru,“ jota paraikaa Vihtori Kososen toimesta suomennetaan, m. m. Jännityksellä täytyy odottaa sitä jättiläiskamppailua, joka ei voi enää olla kaukana Englannissa. Järjestyneen pääoman kasvava ja osuustoiminnan nouseva mahti ovat kuni kaksi nopeassa vauhdissa olevaa juna, jotka koettavat mennä yksiraiteisen rataosan läpi. Toisen tahi toisen täytyy murskaantua.

Mikä ero onkaan tämän käytännöllisen sosialistin käsityksessä ja siinä, joka väittää että kapitalismin valtaa ja kehitystä muka ei voida millään lakimääräyksellä vielä nykyään topata“ ja että „on parasta antaa ilman keinotekoisia esteitä suurkapitalismin kehittyä luonnollista laatuaan ja jouduttaa yhteiskunnallista vallankumousta joka kapitalismin vallan nujertaa“.

Kun tulee pakkanen, niin me heti ajattelemme halkoja. Miksikä? Me olemme niin tottuneet siihen, että asumukset yleensä ovat sellaisessa kunnossa, että lämmittämällä huoneista kylmä karkottuu.

Mutta jos laelta on multa pois viety, tahi lattia on hauristunut tahi ikkunalasit rikki? Silloin ei pelkillä haloilla pitkälle päästä.

Meidän porvarillisemme katsovat kaikkia yhteiskuntailmiöitä tottumuksen kannalta. Se on niin mukavaa. Ja he eivät usko, että yhteiskunta on sekin rakennus, jonka Laki-multa voidaan poistaa, jossa lattiat voivat hauristua ja ikkunat mennä rikki. Jos jostakin päin alkaa „vetää“, niin he ovat heti uunia lämmittämässä.

Näinä päivinä näemme heidän siirtolaisuus-kysymystä käsitellessään osottavan vanhoja tapojaan. He eivät saa päähänsä, että siirtolaisuus-, työttömyys-, lakko-, torppariy. m. kysymykset ovat kaikki samaa asiata. Vuoden 1879 elinkeinolaki ne on pääasiallisesti tuonut. Silloin kun työnantaja vapautettiin ihmisvelvollisuksistaan työntekijöitä kohtaan, alkoi maassamme taloudellinen sairaus, jonka paisumia ovat siirtolaisuus niin hyvin kuin työttömyys.

Antakaa työväelle, mitä siltä on ryöstetty: oikeus vapaaseen työhön ja työnsä hedelmiin, niin tulee jälleen lämmin. Muuten meidät kaikki hävittävä pakkanen nielee.

Täällä Helsingissä on alkanut ilmes-tyä Spiritistinen aikakauskirja nimeltään „Spiritisti“ tarjoten kaikille, jotka ajattelevat kuolemanjälkeistä elämää, opettavaa lukemista.

Lopettakaamme työn rukoileminen!

Suurimpia epäkohtia, mitä etenkin suurimmissa kaupungeissa ilmaantuu joka ikimen syksy, on työttömyys.

Siihen on jo niin totuttu että sitä pidetään ihan välttämättömänä pahana. Valtuustot sivuuttavat työttömien anomukset jos suinkin voivat mitä kiireimmän kaupalla, aiheuttaen tietysti päätöksillään suunnatonta katkeruutta.

Eikö sitte löydy mitään keinoa millä estää sen kurjuuden minkä työttömyys tuottaa, sen *häpeän minkä työn rukoileminen tuottaa* yhteiskunnalle, jonka tulisi valmistaa kunnollinen elämisen mahdollisuus jokaiselle jäsenelleen?

Löytyy kyllä! Mutta siihen tarvitaan hyvää tahtoa, jota kuitenkin useimmiten puuttuu vallassa olijoilta. (Hehän useimmiten ovat *työn välittäjiä* — ei „antajia“ niinkuin usein väärin nimitetään — ja heille on tietysti etua työn puutteen tuottamasta kilpailusta).

On sentähden muodostettava voimakas mielipide, joka ohjaa ja pakottaa valtuustot sekä kaupungeissa että maalla menettelemään niin että tämä suurin häpeä poistuu.

Mutta miten sitten menetellä?

Jokainen ehkä tunnustaa, että maasta sitä eletään.

Kaikki työvoima mikä joutaa tästä kaupunkipesästä, on asetettava maata ojittamaan ja viljelemään.

Ojaako kaivamaan talvella?

Niin! Niillä rahoilla mitkä käytetään „hätä-aputöihin“ on ostettava maatiloja kun-

nalle ja kaikki miehet, jotka ovat työn puutteessa, pantava kaivamaan oja soihin ja metsiin, sen sijaan että heitä nyt istutetaan kylmässä kivimäessä! Ne rahat, mitkä täten käytetään, eivät joudu hukkaan, metsä kasvaa suuret korot, suosta nousee leipä! Sitte kun kunnan varoilla on laitettu maat ja suot kuntoon, annettakoon ne palstoitettuna taikka ilman niille, jotka haluavat ryhtyä omaksi herrakseen. Kaikki eivät halua, he saavat palata toisten komennettavaksi.

Jos kaikki ne varut mitkä suinkin kunnassa liikenee — ja ne eivät ole vähäiset, jos ei laitella Kapakoita ja „Vedenneitoja“ — käytettäisiin maahan, niin poistuisi työn puute.

Ne, jotka olisivat saaneet kunnossa olevaa maata, voivat jonkun ajan kuluttua ryhtyä vähitellen suorittamaan sitä pääomaa takaisin, mikä työssä kunnan puolesta uhrattiin, näillä rahoilla hankittaisiin uusia maita j. n. e.

Tällä tavalla voimistutettaisiin perikatoa kohti kulkeva yhteiskunta, johdettaisiin se terveisiin uomiin, sekä lopetettaisiin *ihmistä alentava työn rukoileminen*. L—nen.

===== Toveri =====

tarjoutuu sosialistien kanssa yhteiseen taisteluun kaikkia niitä kapitalistisen talousjärjestelmän muotoja vastaan, jotka estävät maassamme jokaista työntekijää saamasta nauttia työnsä hedelmät.

Toveri

tarjoutuu teosofien kanssa taisteluun materialismia ja kirkollista pimitystä vastaan.

Toveri

tarjoutuu suomalaisuuden ystävien kanssa kehittämään suomenkielistä kulttuuria täyteen kukkaansa Suomen niemellä.

Toveri

tarjoutuu maahengen harrastajain kanssa taisteluun sitä myrkkyä vastaan, mitä suurkaupunkilais-elämä valaa kansalliseen olemukseemme. „Takasin luonnon kannalle“ on meidänkin tunnussanamme, mutta me tahdomme sinne „koneet mukaan“.

Toveri

tarjoutuu raittiusväen kanssa taisteluun alkoholimyrkytys järjestelmiä vastaan.

Toveri

tarjoutuu jokaisen kansalaisen kanssa taisteluun tietämättömyyttä, valhetta ja eläimellisten himojen valtaa vastaan.

Ja ennen kaikkea sekä kaikkein viimeiseksi,

Toveri

tarjoutuu kaikkien kunnan kansalaisten kanssa taisteluun vapauden, laillisuuden ja ihmisyyden puolesta kaiken vääryyden ja sorron mahteja vastaan. Tässä taistelussa tulee „Toveri“ puolestaan pitämään silmällä, miten omassa maassamme eri elämän aloilla ihmisyyys taistelee tietämättömyyttä ja tämän turvissa paisunutta valhetta ja vääryyttä vastaan.

Pyytäkää luettelo

Vihtori Kososen

kustannuksella ilmestyneestä Kirjallisuudesta
1907—1908.

Rikhardink. 1.

Helsinki.

Wapuksi!

Helsingin Sos. yhdistys aikoo hommata julkaisun, jonka nimeksi tulee, ellei toisin päätetä

Elämän Kevät Tuulahdus

Kirjoituksia siihen tulee **Elämäläisiltä** sekä **Teosofisilta** kirjailijoilta. Asiamiehille 20 % alennus, sekä innokkaammille 3 palk.

I 15:- II 10:- III 5:-

Tilaukset on tehtävä **ennen** Maalisk. 1 päivää. Amerikassa hinta 15 centtiä.

Ryhtykää innokkaasti keräämään tilauksia, jotka lähetetään os.: **J. HAMMER**, Vilhonkatu 6. Helsinki.

Osuusliike Sähkö- ja Metallialalla

Petroolimootoreja 4—12 hev. voim., parannettuja nkomaalaisista, hinnat paljon halvemat. Sopivat puimakoneisiin, veneisiin y. m. pienempiin laitoihin.

Rauta-, metalli-, pelti-, vesi- ja lämpöjohtotöitä tehdään.—
Toivomme arv. tilaajia.

Sähkö- ja Metallityökunta r. l.
Siltasaarenkatu 4. Puhelin 5546.

Kansankeittiötä

Simonkatu 6, suositellaan.

O. Heimonen.

Ostakaa piironkinne J. Liimatai-

selta erittäin halvalla, 4 linja 7.

Polttakaa ainoastaan alkuperäisiä

Työmies

paperossia, jotka valmistetaan
hienosta Turkin tupakasta. ··
Hinta 30 penniä laatikko. Puu-
imukkeen kanssa poltettavia ··

Karttakaa Wiipurilaista jäljennöstä.

Tupakkatehdas FENNIA Helsingissä
Telef. 2664.

Näin huonona aikana

pitäisi punnita mistä ostatte tavaroita

Älkää niin ollen unhottako

kun kultaseppää tarvitsette, että

Kulta- ja Hopeaseppä Osuuskunta r. l.

tarjoo teille vähemmällä voitolla, kun toisilla on mah-
dollista kaikkea alammee kuuluvaa työtä.

Varsinkin pitääkää mielessänne

Kihlat! Kauniit kantasormukset! Lusikat ja Aino-soljet!

Kyselkää hintoja niin tuletta tästä kaikesta vakuutetuksi.

Kulta- ja Hopeaseppä Osuuskunta r. l.

Osoite Mikonkatu 18, porras A. Puh. 67 28.